

Kapitola dvě

Jeremiahovo univerzitní bratrstvo pořádalo závěrečný večírek. Za týden se všichni rozjedeme pryč na prázdniny a do kampusu se vrátíme až na konci srpna. Léto jsem vždycky měla ze všeho nejradši, ale teď, když jsem konečně jela domů, to byl trochu hořkosladký pocit. Už jsem si zvykla potkávat se každé ráno s Jeremiahem v jídelně na snídani, ráda jsem s ním pozdě večer chodila prát prádlo do domu jejich bratrstva. Jeremiah uměl moje trička skládat jako nikdo jiný.

To léto měl nastoupit na další stáž ve firmě svého táty a já si našla brigádu jako servírka v rodinné restauraci jménem Behrs, stejně jako loni. Měli jsme v plánu se tak často, jak to jen půjde, scházet v domě na pláži v Cousins Beach. Minulé léto jsme se tam nedostali ani jednou. Oba jsme měli moc práce. Já jsem si brala co nejvíc směn, abych si

vydělala na školné. Ale celou dobu jsem se cítila tak podivně prázdná. Bylo to první léto, kdy jsem ani jednou nejela do Cousins Beach.

Venku poletovalo pár světlušek. Už se stmívalo, ani nebylo moc vedro. Vzala jsem si boty na podpatku, což byla blbost, protože jsem se taky na poslední chvíli rozhodla, že nepojedu autobusem, ale půjdu pěšky. Zničehonic mě totiž napadlo, že to je možná na dlouhou dobu naposled, co jen tak půjdu za takhle příjemného večera přes kampus.

Pozvala jsem na párty i Aniku a naši kamarádku Shay, ale Anika měla večírek se svojí taneční skupinou a Shay už měla všechny zkoušky hotové a odletěla domů do Texasu. Taylor šla na akci svého univerzitního sesterstva, takže se mnou taky nešla. Byla jsem sama se svýma obolavělýma nohama.

Napsala jsem Jeremiahovi, že už jsem na cestě a že jdu pěšky, takže mi to bude ještě chvíli trvat. Neustále jsem se musela zastavovat a upravovat si boty, protože se mi záře-závaly do pat. Podpatky jsou pitomé, rozhodla jsem.

Na půl cesty k domu bratrstva jsem ho spatřila sedět na naší oblíbené lavičce. Když mě uviděl, vyskočil na nohy. „Překvápko!“

„Nemusels mi chodit naproti,“ odpověděla jsem, ale měla jsem ohromnou radost, že to udělal. Sedla jsem si na lavičku.

„Sekne ti to,“ pochválil mě.

Dokonce i teď, po dvou letech vztahu, jsem vždycky zčervenala, když něco takového řekl. „Děkuju,“ špitla jsem. Měla jsem na sobě letní šaty, které mi půjčila Anika, bílé s malinkými modrými kytičkami a volánkovými ramínky.

„Ty šaty vypadají trochu jako ze *Za zvuků hudby*, ale víc sexy.“